

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Infortiato 2]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 30. Juni 1493

De annuis legatis

[urn:nbn:de:bsz:31-319543](#)

C Idem testator. solvere possessor. possestori teneat soluere collectas tributa et finitiae. vide sumule in l.i.d anno et trib. li. et quā intellege si omes fructus habet possessor. ut ibi etiam per barto.

C Qui honestos et gl. libi alleg. p. fin. ro. no. cvii. **ADDE** q. idem cōsuluit consilio. **cxxx.** **C** Expēs. studij. si legatur expēre studij debet id qd soluit p. matricula et an debeat p. librum dic et p. bar. to. in. l. qbus dieb. **S.** i. de cōdi. et de. Alexander.

C De annuis legatis. rubrica.

d **I** lego tu qd si dixi lego tibi. x. q volo p̄stari pmo scđo et tertio anno an intelligat annū legatū multipli- catū. vid pe. et ang. in. l. q. hoc año. ad. si. de. v̄b. ob. et no. melius q̄ alibi qua later intelligatur annua bima die. et no. ta. Imol. i. l. si q̄ legata. d. cōdi. et de. **C** vlo. arg. facit ad. not. p. bal. in. l. i. in. xviii. col. de. fac. s. ec.

bicista scriptura pot est esse abigua: et pot pmo itel ligi q̄ totum sit una pars et erit futurū. Alio modo: vt sint due partes: vt dicamus conditum. s. de presenti erit. i. existet et h̄ est intellectus huius. l. ppter verba que sunt hic translata sunt et transfluerint. alias in ppter tempus futurum: vt dixi. **C** Ultimo no. istam. l. ad qōnem vtrum cedula manu testatoris scripta faciat fidez dicit enim mēbranis manu mea scriptis. de quo dicimus in. l. si ita. de condi. et de.

Idem quesuit. In legato generali veniunt ea q̄ in instrumentis continentur. b. d.

Pater falsa demonstratio non viciat legatum. hoc dicit.

Alumno. Si legatarius quod sibi dedit emi ab herede emat: actionem habet ad p̄cium. hoc dicit. simile habuisti q̄ pot agi ad p̄cium: vt. l. patronus. in pan. et l. titia seio. in pan. s. ti. i.

Ex. s. sequenti.

Collecta et tributum spectat ad legatarius et legatos expensis studij venit expēsa matricule.

Idez testator. Si legat res em debet solui ab herede non a legatario. hoc dicit. **C** Op. de. l. quero. j. ti. ii. vbi heres talia non p̄stat. Glos. soluit quandoq̄ soluitur aliquid p̄ re habenda: et tūc re legata a legatario nō repetitur: vt h̄. quandoq̄ re habita soluitur aliquid ppter aliud: vt collecta tributa et similia. et tunc debet ea soluere possessor: vt. l. contraria. vide glo. que incipit sed contra. j. ti. ii. l. quero. et ista glo. perpetuo tene menti. **D**y. determinat istaz qōnem duobus modis p̄amo id quod hic eo habito p̄stari legatarius est verum nisi impense equivelarent fructibus: vt no. s. e. l. qui cōcubinam. **S.** qui honestos. secundo debetis hoc intelligere quando legatur res: vtputa lego talez rem vel lego v̄sfructum vel redditus talis fundi. sed si legaretur ipsum incertum: vt q̄ conduxit a cōi per usus certas possessiones et legavi tibi ipsam conductionem tunc esset secus. vt intelligatur legatum quicquid potest esse lucri seu q̄c quid per conductorem solui debet. arg. eius qd no. in. l. si p̄o. s. so. ma. et s. ti. i. l. mevio. **S.** aree. Non. ob. dicitur. **S.** qui honestos. in. l. qui concubinam. s. eo. q̄ ibi illud ppter alia verba expressa in legando: secus si simpliciter tamē conductō nem legasset: vt. s. dixi. Facit q̄ si aliquis legat alicui expēsas studij: q̄ ei obetur id quod soluit p̄ introitu matricule.

Pater. Legata ab exhereda etiā si ad eum bona defuncti perueniant per medianam personam. hoc dicit. **C** No. q̄ dicit non p̄ncipaliter: sed per successionē et c. **C** Op. q̄ substitutus exhereditati possit grauari vt. l. in rōne. **S.** i. j. ad. l. fal. Solu. ibi potest grauari si substitutus est heres defuncti: vt ibi alias secus: vt hic. et plene no. in. l. pe. **C** de lega. et vi. in. l. qui fundum. **S.** qui filios. j. ad. l. falci. dic vt ibi dixi.

Si filius. Quod operatur p̄positum i. p̄posito operatur oppositum in opposito. hoc dicit. materiam būius. **S.** habuisti in. l. filium in p̄n. de le. p̄stans.

C De annuis legatis.

Rica.

C Dicatum est supra de legatis in genere. nunc

est vidēdū in specie. sed q̄ circa legata ānta occurrit multa dubia. ideo posita est hic rubrica de annuis legatis.

Um in singulos.

C Querit glo. vbi legatum debetur et per consequens videamus vbi possit solui. Dicit glo. in tribus locis et in eisdem potest solui quod examina. s. de iud. l. quod legatur. et per glo. et L. C. vbi de fidei cōagi oportet. l. i. et s. de le. l. cū res in tex.

A singulos.

C Si mox particularis aufert cōmodum totius temporis obligatio statim ad totale interesse cōmittitur. hoc dicit.

C Op. q̄ non cōmittatur statim stipulatio ad totale interesse imo ad particolare: vt. l. stipulationes non dividuntur. s. plane. j. d. verbo. ob. Sol. dic ideo q̄ mox particularis aufert q̄modo totius temporis. alias secus quod examina: vt dixi plene in repetitione. l. stipulationes non dividuntur. j. de verbo. ob. in. q. v. et facit. l. si in lege. s. colonus. s. lo.

Ex. l. sequenti.

C Litatus licet nō cōparuerit tamē in secunda dilatione debet habere tantam dilationē q̄tam in prima. Stante statuto q̄ reus personaliter cōtatus habeat dilationem. x. dierū et si nō cōparuerit etiā bis citetur licet d. dilatione nō loquatur. Et si cōmittit alicui et quātitas distribuēda equaliter vel inequaliter qualiter intelligatur. et si p̄mitto tibi soluere in terminis quos titius declarabit non pot in uno dclarare et si p̄mitto da re. x. in tribus terminis intelligis in tribus annis.

I legatu.

C Legatu. **b**ima tria die d3 prestari p̄ annuas p̄stationes eqles nisi alia mēs testatoris appareat. b. d. et ē multū notabilis. l. et singularis et per hāc. l. dicit glo. q̄ expounit oēs. ll. q̄ dicunt ānua bima tria die. et est no. hec. l. ad multa. dicit statutū q̄ reus in persona citatus hēat dilationē. x. dierū et si nō cōparuerit tūc etiā bis citetur et nō repetit de dilatione. **C**erte per istuz tex. vidē dicendū q̄ oēs dilationes sunt equeales. **C** Scō no. ar. q̄ si cōmittit alicui q̄ certā q̄titatē distribuat inter plures eq̄liter uel inequaliter intelligitur arbitrio boni viri. **C** Tertio nō. q̄ si p̄mitto tibi ī illis terminis quos titius declarabit d3 intelligi s. q̄ ī uno termino nō declarat. **C** Quarto no. q̄ si p̄mitto tibi. x. dare ī tribus terminis nec dico q̄bus. **C**erte isti tres termini debent intelligi in tribus annis: ut hac. l. in fi.

Ex. s. sequenti.

C Usura an possit ponī in ultis vōlūtatisbus. **S**i cui certa. **m**ā uolūtate nō pot legitimū modū excedere. b. d. de hoc dixi in. l. ii. j. de his q̄ pene noīe. et ibi allegauit istuz tex. hōdie autē de iure cōonico putare q̄ nulllo modo possit imponi usura ī ultimis vōlūtatisbus: qā quicqd est ultra modū pbabile est usura sed in pena. dic ut dixi in. l. ii. j. de his q̄ pene noīe.

Ex. l. sequenti.

C In p̄stationibꝫ ānus an sufficiat una p̄scrip.

C in singulos. Legatum ānus pro pmo anno ē purū. p̄ sequētibus est cōditionale. b. d. **C** Opp. de. l. post duos. C. de ad. tuo. diuer. iudi. Sol. illa concordat. **C** Op. j. q̄ di. le. ce. l. nec semel. circa pan. et l. si cum prefinitio. et l. firmio. **S.** h. Glo. soluit tribus modis.

C Intelligi tur arbitrio facit qd no. bar. in. l. cu. filius. s. pat de le. ii.

C Debet in telligi. facit qd no. bar. i. l. cu. q̄ calēdio. de v. ob. li. in. ḡriū facit. d. l. eu. q̄ calēdis et s. bar. ibi tenzro. s. v. scripsi ibi p̄ eu. s. verior. et sententia bar.

C Si cui certa. ē isto tex. v̄d. bar. in. l. cu. s. v. ob. et v̄d. bal. in. l. cu. allegas. C. v̄lur. in pen. col. et in. l. i. C. de his q̄ pe. no. in. x. col. p. ro. i. l. stipulatō ista s. alteri. de v̄o. ob.

De annu. lega.

Vint.
q officiū iudicis
officiū iudicis
no est ac
tio. et b not.
bar. in. l. s.
b iuris. om.
iud. in. xii. q.

Cfratib'
minoriū ad
de bal. i aue.
lgressi in. xi.
col. de fa. ss.
ec. et qd not.
in. l. ciuitati
bus. de le. i.
et vide bar. i
line qd. s.
a. d offi. pc.
Et similiter
in quibusdā re
licitis ad pi
as cauas b
bal. in. l. p. sul
ta. in. s. C. d
testa. p. illus
ter.

**Cqd de
beat. et bart.
hic simpliciter
refert pe. de
ancha. in. cō
filo. cclxx.
ix. incip. d iu
re cōt. p. cul
dubio dicen
dū. et. circa
pen. col. vel
vki. col.**

pmo modo q ibi fuit vnu legatū sed pstatio su
it diuisa sauro heredis. vel h causa alimentorū
vel ibi certū tēpus fuit adiectū. hic nō ita dicit
glo. prima so. est vera. tamē dic no. quādoqz su
imus certi vtrū testato: diuiserit prestatōne cau
sa multiplicandi legatū vel causa diuidēdi psta
tiones et exonerandi heredes et stamus certō. s
in dubio aut fuit adiectū certū tēpus aut non.
Primo casu loquitur hic cū similibus. scđo ca
su distingue: aut ex causa alienemento: aut ex alia
vt pbartex. in. l. si cū prefinit. **COp. d. l. stichuz**
. s. stipulatio j. de vob. ob. et l. senatus in s. j. de
dona. cā. mor. So. aliud in 2ctibus in qbus est
vnum. aliud in legatis in quibus sunt plura qd
dic vt. l. stichuz. s. stipulatio. et plenius diri in. l.
seruus cōis me. s. si. j. de sti. ser. **CUltimo gl.**
inducit hāc. l. ad qnem quādo est prestatō an
nua vtrū sufficiat vna prescriptio vel requirant
plures: vt dicantur plures: et dic vt no. per glo. i
l. cuj notissimi. s. pe. C. de prescrip. xx. an. et di
xi in. l. de pupillo. s. si pluribus. j. de oper. noui
num. et ibi glo. et **Dy.**

Nobis. Sufficit vltimuz annuz
esse ceptum: vt legatu: annuz p illo anno transmittaf. hoc. d.
COp. de. l. si operas. s. d. vsufru. z. l. sed. z. figs
. s. si operas. eo. ti. So. glo. duobus modis. tu
dic b. e. u. t. H. loquitur i legato anuo facto sim
pliciter nō respectu alicuius facti explicādi a le
gatario. ibi vero erat stipulatio. annua respectu
alterius facti explicādi a stipulatore. et iō p quo
ta parte anni illud factū impleuit ex illa parte
mittitur stipulatio: vt ibi. et ibi dixi. plene in. l. ser
uus cōis meus. s. si. j. de sti. ser. sed tetig. in. l. si
ex toto. s. si. s. de le. i. **CItem op. de. l. petitiō.**
. C. de aduo. diuer. iu. So. expone vt ibi glo. di
cit q: nil ad heredem transit subaudi nisi salari
um illius anni. et no. in. l. post duos. e. ti.

Anua. Propter mortē executo
guitur. b. d. **COp. de. l. legatu. j. de ad
mi. re. ad ciui. perti.** So. glo. q: hic cum reliquit
ad ludos honestos. ibi ad ibonestos. **COp. q:**
non i perpetū sed vsqz ad certos annos debeat
vt. l. vsufructus. s. qui. mo. vsufru. amit. Gl. sol
uit ibi in vsufructu. H. in legato annuo. In con
trarium videt tenere glos. j. eo. l. pe. et. j. ti. i. l. si
vsufructu. et ibi dicam.
Ex. l. sequenti.

Officiū iudicis nō est actio: et fratrib' mino
bus nō est cōcessū: vt possint petere iure actōis.
et an valeat dispositio testatoris q heredes mo
rentur cōiter.

Vintus. Dispositio respiciēs
q solā auctoritatē defū
cti nō cōmoduz alterius nō iure actōis:
sed p officium iudicis effectui demandaf. b. d.
vsiqz ad finem. Nota notabilem tex. in. s. ibi ne
qz oīo seruāda neqz et. No. q officiū iudicis
nō est actio q plene soler dici insti. de actionib'
in pncipio. Scđo no. p fratribus minoibus q
nō possunt petere iure actionis id qd eis est reli
ctum. Lerte cōpellunf heredes dare officio iu
dicis: vt hic. **CUltimo** fo:mo talē qōne. testa
tor: insit heredes vsqz ad decez. aōs dberē mo
rari cōiter. quero an ista dispositio aliquid vale
at. videtur q: non: q: licet testato: iubeat pupil
lu: apud aliquē morari hoc oīo seruāri non d
si sibi nō expedit: vt hic. et. l. i. s. vbi pu. edu. de
be. contrariuz puto q valeat si alicuius eorum
interest: vt hac. l. ibi aliter atqz et. Pro cuius d

claratione est videnduz quid importent ista h
ha q debeat stare et morari cōiter. Elide q
importet q oīa bona sunt cōia: vt. l. lutius. et. l.
si. s. lutius. s. de le. ii. et. l. lutius. in pn. j. ad treb.
Sed ego cōculendo dixi aliter: q: quādoqz istō
verbū cōiter refertur ad res: et tunc importat q
ipsum patrimonium sit cōe: vt in. ll. s. allegatis
quandoqz referit ad actum standi seu morandi
cōiter: vt in themate. pposito: et tunc quādoqz
ista verba referunt ad aliquos qui habent patri
moniū distinctuz et separatu: vt lego vni scđo
lari centuz si stererit et moratus fuerit cōiter cuj
semponio. tunc debet intelligi cōiter. i. q expē
se victus fiant cōiter: et equaliter conferantur: vt
l. i. circa p. i. et. l. iii. in. s. j. de colle. illici. quādo
qz ista verba referunt ad bñtes patrimoniu cōe
vt quādo testator: iubz plures fratres morari cōi
ter: tunc debet intelligi q equaliter fructus col
ligant et equaliter expendant. et licet vni habe
ret maiorem familiā q alt' nō ppter hoc tenea
tur plus conferre. hoc pbatur: q: verbu: cōiter
debet intelligi. i. equaliter: vt. d. l. s. s. lutius. s.
dele. ii. hoc videtur dicere tex. r. col. de duo. fra
d no. iue. c. duo fratres. p. hoc facit. l. cuj duob'.
. s. idem pap. alias incipit si fratres. s. p. socio. p
hoc videtur quasi tex. j. de doli. excep. l. s. s. fin.
vbi ista verba parem rōnem fecerit exponunt. i.
eo noīe nil exegerit ita hic cōiter vixerunt debz
intelligi id est equaliter id est q eo noīe neuter
ab altero aliquid exigat.

A sigulos annos.

Legatum in annos singulos est simile
legato vsufructus nisi in tribus que hac l. ponū
tur. hoc dicit tex. ibi fratrez et. que repetitio in
legato annuo nil operatur cū capitis diminutō
ne non finiatur et sic est hec secunda differentia.
CUltimo glo. que est hic ponit casum in. l. ista
Dicitur hic q vsufructus finitur capitis dimi
nutione. Contra. C. de vsufru. l. corruptionem.
So. mīma capitis diminutione nō perit: vt ibi
secus in magna vel media: ut hic. **CQuerit gl.**
quid si sit relictuz ciuitati eo modo quo dicit in
p. sed in vsufructu. l. per receptionem. Dicit q
dam q tunc legatum est perpetuuz nisi ciuitas
patiatur aratru: ut si homines inde discedant
animo deserendi ciuitatem: ut. l. si usufruct". s.
quisbus modis usufr. amit.

Ex. l. sequenti.
**CIdem est dicere lego. x. super illo fudo q ob
ligo fundum p. x.**

Undus quez. **CQuero**
f statutor dixit lego centum annua super il
lo fundo utru: ex hoc videatur illum fundū ex
presse obligare. et idem dico in cōtractu societi
atis dico q: sic: q: tantum est dicere lego super il
lo fundo q: tūm obligo illum fundum. hoc pro
batur in ruba. s. de rebus eorum qui sub ruto.
uel cura. sunt nō alie. vel supponēdis: et uidetur
tex. in. l. codicil. s. instituto. s. de le. ii.

Ex. l. sequenti.
C famulo qui tribus scholaribus seruiebat si
duo recesserunt an debeat diminui salariū.
Elio. Legatum relictum ob cām
sibi annexam. hoc dicit. Nota. tex. ibi cū
tam labo: et. **COpp. C. de instit. et subst. l. i.**
et. j. de cōdi. et demō. l. in testō. So. h. legatū fui
st factū in sauro: heredis: ut apparel ex vobis.

testatoris: sibi in favore legatarij. Alij dicunt dicitur distinguendū ēē: an iste amicus ceperit morari cum hīdibus vel nō: que distinctio nō ē ūta ut pbaſ .s. ti. i. l. q̄ cubinā. s. vror. q̄ tene pma. ſ. et eo dē mō rānde ad. l. i. C. de le. COp. d. l. meua. j. e. So. ibi stetit p̄ eū cū quo morari debet. hic p̄ casu. C Hāc materiā dixi plene. j. de pdi. et de. l. illis libertis. vbi teneo opinionē glo. reprobata opinōe. Pe. et By. C Quero qd illi q̄ decesserūt istitueit hīdē istū supiuētē. Lerte cū la bor nō ēē minutus cū pfimoniū ēē itegz apud eū nō minueſ ista p̄statio ut hic p̄. Itēz hī testator inuinxit alioq̄ onus alicui q̄ ita faciliter expediſ p̄ tribus ſicut p̄ vno: tūc qa on? nō minuit nō d3 minui p̄statio ut hī: ibi cū tā labor et. et hic ē argumētū p̄ famulo ſcholarū ſi famulus cepit ſtare cū duob̄ vel tribus et duo recesserunt vtp̄ debeat hīt ab vno remanēt q̄tū ab oībus. Lerte eatenūs q̄tenus labor diminuſ d3 diminui p̄statio p̄fōnōis ut hic. vñ cū tā labor ſit in ſerviendo vni quantus eft in ſerviendo tri bus non deberet minui p̄statio ſeu penſio vñ de arbitrio boni viri hoc ſtatuetur.

Ex. ſ. ſequenti.

C Habens mādatū cū libera potest facere ea q̄ dñs ordinarie faciebat. et ſuſcipiens caſus fortuitos non tenetur ad inſolitos.

Mēdico. Dic̄tū gīiale ad exordina-ria nō refert. b. d. no. caſum. By. intelligit erogationis annue ex forma conuētionis: et p̄ hoc dicit ſi rūſtici legat dñi quā tuz p̄stabat d3 intelligi p̄stabat ex forma obligatiōnis: ego puto hīz et intelligi erogationis an- nū ex forma p̄stationis qa pluribus vicibus hī ſolitus fuit p̄ſtare. hoc pbaſ. j. e. l. ſ. fi. COp. j. d. ali. et ci. le. l. mella. ſ. i. vbi intelligi d3 d eo q̄ pre ſtabat vltima uice hoc ē tpe mortis. So. ibi p̄ſta- tio ſemp ſiebat respectu vniuſ cause. ſ. ppter ali- menta. vñ ſēp uidebaſ vna p̄ſtatio q̄ rō hī cefſat ut ibi noraf. C Ultimo no. teſ. iſtū ad multa. p̄ curaſor gīili ſot facere ea q̄ dñs ſolit̄ ſacere: vt. l. vel vniuersoz. de pigno. act. nā d3 intelligi de his q̄ ſolitus ſacere ordinarie: ſec̄ i. bis q̄ ſolit̄ ſacere extraordinarie. Itē tene mēti ad aliud alijs renūciavit gīialiter caſibus fortuitis. Dicit glo. q̄ teneſ de caſu fortuito: ut. l. ſ. et ſi. q̄. ſ. q̄ ſitum. ſ. ſi. q̄. cau. q̄d intelligo de caſu fortuito ſtingēte coiter: ſecuſ ſi ēē inuifit̄ q̄ veniret d̄ mille annis vna uice. ar. huius. l. et uidetur teſt. i. l. ſiſtas. in ſi. de contraben. emp.

Ex. ſ. ſequenti.

De dictione preter.

Erori. Dic̄tio preter ponif iclūſine q̄n cadit iter res ſeparatas quarum vna nō cōprehēdit alia. b. d. COp. j. de pe. le. l. nā q̄d liqde. ſ. fi. Rūdeo hic dic̄tio p̄ter ponit inter res ſeparatas quarum vna alia nō comprehendit ut hic. ibi uero ponitur inter res qua rum vna aliam comprehendit qa inter genus et ſpēm. ita no. doc. in. l. actione. C. de trālac. et ibi gl. et cōſuevit dici in. l. i. l. ſ. ſ. de pig. act. C. ſi. op. cōtra hoc de. c. dudū. el. i. j. extra de elec. vbi papa dixit ſic. diſpēlo tecū ut talia beneficia preter obtenta poſſis licite obtinere. Lerte ſuper obtentis nō vñ diſpēſatū. Dicit Inno. ibi hī loquitur i. legato q̄d. eft fauorable. i. o. eft facienda benigna interpretatio: vt. j. de re. iur. l. in teſtamentis. ſed ibi loquitur in diſpēſatiōne que eft odiosa. ita dicit Inno. in. d. c. dudū. in. vlti. glo.

Liberis. Si teſtator legat q̄ vnuſ ſtatoris: ſi ibi in fauore legatarij. Alij dicunt dicitur distinguendū ēē: an iste amicus ceperit morari cum hīdibus vel nō: que distinctio nō ē ūta ut pbaſ .s. ti. i. l. q̄ cubinā. s. vror. q̄ tene pma. ſ. et eo dē mō rānde ad. l. i. C. de le. COp. d. l. meua. j. e. So. ibi stetit p̄ eū cū quo morari debet. hic p̄ casu. C Hāc materiā dixi plene. j. de pdi. et de. l. illis libertis. vbi teneo opinionē glo. reprobata opinōe. Pe. et By. C Quero qd illi q̄ decesserūt istitueit hīdē istū supiuētē. Lerte cū la bor nō ēē minutus cū pfimoniū ēē itegz apud eū nō minueſ ista p̄statio ut hic p̄. Itēz hī testator inuinxit alioq̄ onus alicui q̄ ita faciliter expediſ p̄ tribus ſicut p̄ vno: tūc qa on? nō minuit nō d3 minui p̄statio ut hī: ibi cū tā labor et. et hic ē argumētū p̄ famulo ſcholarū ſi famulus cepit ſtare cū duob̄ vel tribus et duo recesserunt vtp̄ debeat hīt ab vno remanēt q̄tū ab oībus. Lerte eatenūs q̄tenus labor diminuſ d3 diminui p̄statio p̄fōnōis ut hic. vñ cū tā labor ſit in ſerviendo vni quantus eft in ſerviendo tri bus non deberet minui p̄statio ſeu penſio vñ de arbitrio boni viri hoc ſtatuetur.

Ex. ſ. ſequenti.

C Habens mādatū cū libera potest facere ea q̄ dñs ordinarie faciebat. et ſuſcipiens caſus fortuitos non tenetur ad inſolitos.

Mēdico. Dic̄tū gīiale ad exordina-ria nō refert. b. d. no. caſum. By. intelligit erogationis annue ex forma conuētionis: et p̄ hoc dicit ſi rūſtici legat dñi quā tuz p̄stabat d3 intelligi p̄stabat ex forma obligatiōnis: ego puto hīz et intelligi erogationis an- nū ex forma p̄stationis qa pluribus vicibus hī ſolitus fuit p̄ſtare. hoc pbaſ. j. e. l. ſ. fi. COp. j. d. ali. et ci. le. l. mella. ſ. i. vbi intelligi d3 d eo q̄ pre ſtabat vltima uice hoc ē tpe mortis. So. ibi p̄ſta- tio ſemp ſiebat respectu vniuſ cause. ſ. ppter ali- menta. vñ ſēp uidebaſ vna p̄ſtatio q̄ rō hī cefſat ut ibi noraf. C Ultimo no. teſ. iſtū ad multa. p̄ curaſor gīili ſot facere ea q̄ dñs ſolit̄ ſacere: vt. l. vel vniuersoz. de pigno. act. nā d3 intelligi de his q̄ ſolitus ſacere ordinarie: ſec̄ i. bis q̄ ſolit̄ ſacere extraordinarie. Itē tene mēti ad aliud alijs renūciavit gīialiter caſibus fortuitis. Dicit glo. q̄ teneſ de caſu fortuito: ut. l. ſ. et ſi. q̄. ſ. q̄ ſitum. ſ. ſi. q̄. cau. q̄d intelligo de caſu fortuito ſtingēte coiter: ſecuſ ſi ēē inuifit̄ q̄ veniret d̄ mille annis vna uice. ar. huius. l. et uidetur teſt. i. l. ſiſtas. in ſi. de contraben. emp.

Ex. ſ. ſequenti.

De dictione preter.

Erori. Dic̄tio preter ponif iclūſine q̄n cadit iter res ſeparatas quarum vna nō cōprehēdit alia. b. d. COp. j. de pe. le. l. nā q̄d liqde. ſ. fi. Rūdeo hic dic̄tio p̄ter ponit inter res ſeparatas quarum vna alia nō comprehendit ut hic. ibi uero ponitur inter res qua rum vna aliam comprehendit qa inter genus et ſpēm. ita no. doc. in. l. actione. C. de trālac. et ibi gl. et cōſuevit dici in. l. i. l. ſ. ſ. de pig. act. C. ſi. op. cōtra hoc de. c. dudū. el. i. j. extra de elec. vbi papa dixit ſic. diſpēlo tecū ut talia beneficia preter obtenta poſſis licite obtinere. Lerte ſuper obtentis nō vñ diſpēſatū. Dicit Inno. ibi hī loquitur i. legato q̄d. eft fauorable. i. o. eft facienda benigna interpretatio: vt. j. de re. iur. l. in teſtamentis. ſed ibi loquitur in diſpēſatiōne que eft odiosa. ita dicit Inno. in. d. c. dudū. in. vlti. glo.

Liberis. Si teſtator legat q̄ vnuſ ſtatoris: ſi ibi in fauore legatarij. Alij dicunt dicitur distinguendū ēē: an iste amicus ceperit morari cum hīdibus vel nō: que distinctio nō ē ūta ut pbaſ .s. ti. i. l. q̄ cubinā. s. vror. q̄ tene pma. ſ. et eo dē mō rānde ad. l. i. C. de le. COp. d. l. meua. j. e. So. ibi stetit p̄ eū cū quo morari debet. hic p̄ casu. C Hāc materiā dixi plene. j. de pdi. et de. l. illis libertis. vbi teneo opinionē glo. reprobata opinōe. Pe. et By. C Quero qd illi q̄ decesserūt istitueit hīdē istū supiuētē. Lerte cū la bor nō ēē minutus cū pfimoniū ēē itegz apud eū nō minueſ ista p̄statio ut hic p̄. Itēz hī testator inuinxit alioq̄ onus alicui q̄ ita faciliter expediſ p̄ tribus ſicut p̄ vno: tūc qa on? nō minuit nō d3 minui p̄statio ut hī: ibi cū tā labor et. et hic ē argumētū p̄ famulo ſcholarū ſi famulus cepit ſtare cū duob̄ vel tribus et duo recesserunt vtp̄ debeat hīt ab vno remanēt q̄tū ab oībus. Lerte eatenūs q̄tenus labor diminuſ d3 diminui p̄statio p̄fōnōis ut hic. vñ cū tā labor ſit in ſerviendo vni quantus eft in ſerviendo tri bus non deberet minui p̄statio ſeu penſio vñ de arbitrio boni viri hoc ſtatuetur.

Ex. ſ. ſequenti.

C Habens mādatū cū libera potest facere ea q̄ dñs ordinarie faciebat. et ſuſcipiens caſus fortuitos non tenetur ad inſolitos.

Mēdico. Dic̄tū gīiale ad exordina-ria nō refert. b. d. no. caſum. By. intelligit erogationis annue ex forma conuētionis: et p̄ hoc dicit ſi rūſtici legat dñi quā tuz p̄stabat d3 intelligi p̄stabat ex forma obligatiōnis: ego puto hīz et intelligi erogationis an- nū ex forma p̄stationis qa pluribus vicibus hī ſolitus fuit p̄ſtare. hoc pbaſ. j. e. l. ſ. fi. COp. j. d. ali. et ci. le. l. mella. ſ. i. vbi intelligi d3 d eo q̄ pre ſtabat vltima uice hoc ē tpe mortis. So. ibi p̄ſta- tio ſemp ſiebat respectu vniuſ cause. ſ. ppter ali- menta. vñ ſēp uidebaſ vna p̄ſtatio q̄ rō hī cefſat ut ibi noraf. C Ultimo no. teſ. iſtū ad multa. p̄ curaſor gīili ſot facere ea q̄ dñs ſolit̄ ſacere: vt. l. vel vniuersoz. de pigno. act. nā d3 intelligi de his q̄ ſolitus ſacere ordinarie: ſec̄ i. bis q̄ ſolit̄ ſacere extraordinarie. Itē tene mēti ad aliud alijs renūciavit gīialiter caſibus fortuitis. Dicit glo. q̄ teneſ de caſu fortuito: ut. l. ſ. et ſi. q̄. ſ. q̄ ſitum. ſ. ſi. q̄. cau. q̄d intelligo de caſu fortuito ſtingēte coiter: ſecuſ ſi ēē inuifit̄ q̄ veniret d̄ mille annis vna uice. ar. huius. l. et uidetur teſt. i. l. ſiſtas. in ſi. de contraben. emp.

Ex. ſ. ſequenti.

De dictione preter.

Erori. Dic̄tio preter ponif iclūſine q̄n cadit iter res ſeparatas quarum vna nō cōprehēdit alia. b. d. COp. j. de pe. le. l. nā q̄d liqde. ſ. fi. Rūdeo hic dic̄tio p̄ter ponit inter res ſeparatas quarum vna alia nō comprehendit ut hic. ibi uero ponitur inter res qua rum vna aliam comprehendit qa inter genus et ſpēm. ita no. doc. in. l. actione. C. de trālac. et ibi gl. et cōſuevit dici in. l. i. l. ſ. ſ. de pig. act. C. ſi. op. cōtra hoc de. c. dudū. el. i. j. extra de elec. vbi papa dixit ſic. diſpēlo tecū ut talia beneficia preter obtenta poſſis licite obtinere. Lerte ſuper obtentis nō vñ diſpēſatū. Dicit Inno. ibi hī loquitur i. legato q̄d. eft fauorable. i. o. eft facienda benigna interpretatio: vt. j. de re. iur. l. in teſtamentis. ſed ibi loquitur in diſpēſatiōne que eft odiosa. ita dicit Inno. in. d. c. dudū. in. vlti. glo.

Liberis. Si teſtator legat q̄ vnuſ ſtatoris: ſi ibi in fauore legatarij. Alij dicunt dicitur distinguendū ēē: an iste amicus ceperit morari cum hīdibus vel nō: que distinctio nō ē ūta ut pbaſ .s. ti. i. l. q̄ cubinā. s. vror. q̄ tene pma. ſ. et eo dē mō rānde ad. l. i. C. de le. COp. d. l. meua. j. e. So. ibi stetit p̄ eū cū quo morari debet. hic p̄ casu. C Hāc materiā dixi plene. j. de pdi. et de. l. illis libertis. vbi teneo opinionē glo. reprobata opinōe. Pe. et By. C Quero qd illi q̄ decesserūt istitueit hīdē istū supiuētē. Lerte cū la bor nō ēē minutus cū pfimoniū ēē itegz apud eū nō minueſ ista p̄statio ut hic p̄. Itēz hī testator inuinxit alioq̄ onus alicui q̄ ita faciliter expediſ p̄ tribus ſicut p̄ vno: tūc qa on? nō minuit nō d3 minui p̄statio ut hī: ibi cū tā labor et. et hic ē argumētū p̄ famulo ſcholarū ſi famulus cepit ſtare cū duob̄ vel tribus et duo recesserunt vtp̄ debeat hīt ab vno remanēt q̄tū ab oībus. Lerte eatenūs q̄tenus labor diminuſ d3 diminui p̄statio p̄fōnōis ut hic. vñ cū tā labor ſit in ſerviendo vni quantus eft in ſerviendo tri bus non deberet minui p̄statio ſeu penſio vñ de arbitrio boni viri hoc ſtatuetur.

Ex. ſ. ſequenti.

C Habens mādatū cū libera potest facere ea q̄ dñs ordinarie faciebat. et ſuſcipiens caſus fortuitos non tenetur ad inſolitos.

Mēdico. Dic̄tū gīiale ad exordina-ria nō refert. b. d. no. caſum. By. intelligit erogationis annue ex forma conuētionis: et p̄ hoc dicit ſi rūſtici legat dñi quā tuz p̄stabat d3 intelligi p̄stabat ex forma obligatiōnis: ego puto hīz et intelligi erogationis an- nū ex forma p̄stationis qa pluribus vicibus hī ſolitus fuit p̄ſtare. hoc pbaſ. j. e. l. ſ. fi. COp. j. d. ali. et ci. le. l. mella. ſ. i. vbi intelligi d3 d eo q̄ pre ſtabat vltima uice hoc ē tpe mortis. So. ibi p̄ſta- tio ſemp ſiebat respectu vniuſ cause. ſ. ppter ali- menta. vñ ſēp uidebaſ vna p̄ſtatio q̄ rō hī cefſat ut ibi noraf. C Ultimo no. teſ. iſtū ad multa. p̄ curaſor gīili ſot facere ea q̄ dñs ſolit̄ ſacere: vt. l. vel vniuersoz. de pigno. act. nā d3 intelligi de his q̄ ſolitus ſacere ordinarie: ſec̄ i. bis q̄ ſolit̄ ſacere extraordinarie. Itē tene mēti ad aliud alijs renūciavit gīialiter caſibus fortuitis. Dicit glo. q̄ teneſ de caſu fortuito: ut. l. ſ. et ſi. q̄. ſ. q̄ ſitum. ſ. ſi. q̄. cau. q̄d intelligo de caſu fortuito ſtingēte coiter: ſecuſ ſi ēē inuifit̄ q̄ veniret d̄ mille annis vna uice. ar. huius. l. et uidetur teſt. i. l. ſiſtas. in ſi. de contraben. emp.

Ex. ſ. ſequenti.

De dictione preter.

Erori. Dic̄tio preter ponif iclūſine q̄n cadit iter res ſeparatas quarum vna nō cōprehēdit alia. b. d. COp. j. de pe. le. l. nā q̄d liqde. ſ. fi. Rūdeo hic dic̄tio p̄ter ponit inter res ſeparatas quarum vna alia nō comprehendit ut hic. ibi uero ponitur inter res qua rum vna aliam comprehendit qa inter genus et ſpēm. ita no. doc. in. l. actione. C. de trālac. et ibi gl. et cōſuevit dici in. l. i. l. ſ. ſ. de pig. act. C. ſi. op. cōtra hoc de. c. dudū. el. i. j. extra de elec. vbi papa dixit ſic. diſpēlo tecū ut talia beneficia preter obtenta poſſis licite obtinere. Lerte ſuper obtentis nō vñ diſpēſatū. Dicit Inno. ibi hī loquitur i. legato q̄d. eft fauorable. i. o. eft facienda benigna interpretatio: vt. j. de re. iur. l. in teſtamentis. ſed ibi loquitur in diſpēſatiōne que eft odiosa. ita dicit Inno. in. d. c. dudū. in. vlti. glo.

Liberis. Si teſtator legat q̄ vnuſ ſtatoris: ſi ibi in fauore legatarij. Alij dicunt dicitur distinguendū ēē: an iste amicus ceperit morari cum hīdibus vel nō: que distinctio nō ē ūta ut pbaſ .s. ti. i. l. q̄ cubinā. s. vror. q̄ tene pma. ſ. et eo dē mō rānde ad. l. i. C. de le. COp. d. l. meua. j. e. So. ibi stetit p̄ eū cū quo morari debet. hic p̄ casu. C Hāc materiā dixi plene. j. de pdi. et de. l. illis libertis. vbi teneo opinionē glo. reprobata opinōe. Pe. et By. C Quero qd illi q̄ decesserūt istitueit hīdē istū supiuētē. Lerte cū la bor nō ēē minutus cū pfimoniū ēē itegz apud eū nō minueſ ista p̄statio ut hic p̄. Itēz hī testator inuinxit alioq̄ onus alicui q̄ ita faciliter expediſ p̄ tribus ſicut p̄ vno: tūc qa on? nō minuit nō d3 minui p̄statio ut hī: ibi cū tā labor et. et hic ē argumētū p̄ famulo ſcholarū ſi famulus cepit ſtare cū duob̄ vel tribus et duo recesserunt vtp̄ debeat hīt ab vno remanēt q̄tū ab oībus. Lerte eatenūs q̄tenus labor diminuſ d3 diminui p̄statio p̄fōnōis ut hic. vñ cū tā labor ſit in ſerviendo vni quantus eft in ſerviendo tri bus non deberet minui p̄statio ſeu penſio vñ de arbitrio boni viri hoc ſtatuetur.

Ex. ſ. ſequenti.

C Habens mādatū cū libera potest facere ea q̄ dñs ordinarie faciebat. et ſuſcipiens caſus fortuitos non tenetur ad inſolitos.

De annu. lega.

a C uxore. istum tex. allegat bar. in. l. si conuenierit. de iuris. om. iu. et vide qd p istu tex. dicit bal. in. l. accepta. in. xiiij. col. alias. q. C. de usur.

b C Debeat habere. quid importet hoc legatum lego centum si cuz seio

stet. dic ut per bar. in. l. gao. s. i. de alium. leg.

c C Pro ipleta. sed qd si relinquatur mulieri si alibi no discesserit. et mu-

lier extra do-

mum nubat

vtr si filii no-

lint ea sequi

relicta de-

beatur. tex. e-

no. in. l. cum

tale. in. prin-

.j. de codi. et

de. et ibi doc.

d C Format

cy. vide bal.

et ang. in. l. si

cum dot. s.

si maritus. fo-

lu. ma. et bal.

i. l. qui manu-

mittif. C. de

ope. liber. et

Lx. in. l. de

re. mili. et vi

de. imol. i. d.

s. si marit.

et in rub. sol-

mat. et adde

glo. in. c. vna

qg. alia sub

c. eber. xii. q.

ij. ga aut cul-

pa viri hoc

cottingit aut

non. si culpa

viri no tene-

tur. secus si si

culpa. ar. no.

in. c. i. q. ma-

accu. pos. et

per hec dici

pos. quid si

maritus sit

expulsus pp

partialitat:

an mulier te-

neatur sequi

viz. sivir hoc

velit et offe-

rat alimenta.

an vero inte-

ris poterit re-

manere in ci-

uitate si velit

et dotez pete-

re. per ea que-

no. bar. in. l.

si constante.

so. ma. albe. et

odof. tenuit

q no teneak

sequi p ea q

bic habet. s.

in. d. s. si ma-

ritus distin-

guist. Aut cul-

pa viri aut si

p predicta iu-

ra canonica.

et adde bal. i.

.l. qui manu-

mittuntur. b

oper. libe. et

no. glo. in. c.

.l. de coniu-

gio lepro. et

no. xxiii. ali-

as. xxiii. q. i.

alias. q. u. s.

si cuiuslibi.

ADDE ut p

pau. de ea. co-

filio. ccxxii.

e C Mo suffi-

cit. no. p ba-

ronibus sicu-

lis vt no te-

neatur seq regē si

fructus barōnie

no suppetūt: et adde bar. i. l. iperator

et treb. et bal. i. l. q manumittitur. C. de ope. libe.

Ex. 5. sequenti.

C Legatum factum sub conditione si cum ali-
quo moraretur si ille habeat uxorez que no vult
q cum aliquo moretur an debeat habere lega-
tum: ibi. Hec. l. Et an uxor teneatur sequi viruz
peregrinantem: ibi. Secundo. Et an aduocatus
teneatur sequi forum si alibi causa mutata e: ibi.
Tertio. Et an vasalli imperiū teneantur seq im-
peratorem ultra q patian fructus feudi. et an il-
le qui debet morari cum aliquo an debeat ope-
rari in domo vide in fi.

Uxore. Qui tenetur cu alio morari no
sed hoc declarabif boni viri arbitrio. b. d. **C** In
tex. ibi dirimenda est. dic eo mo quem in sequeti
qōnem ponet. **C** In tex. ibi et mo. i. vtruz qualitas
legati ad expensas sufficiat vel non. Ita expone-
bat Ja. de ra. et Pe. Nota ergo casum istu ut di-
xi in summario. **F** Hec. l. facit ad multa. pmo ali-
quis dz cum aliquo morari et sub hac conditione
fuit sibi relictu annuū legatū vror sua no vult ut
stet mecu s secu an debeat habere illud legatū.
Et primo videt q sic cu non stet per eum: ut. s.
in prin. huius. l. et l. labeo scripsit. s. de ḡrabhen.
emp. et l. si tictus statuas. j. de codi. et de. que. ll.
dicunt q si quis per tertiu iuste impedit coditio
habef pro impleta. **D** oc. nisi dicunt q i die mo-
retur cu eo cu quo dz et de nocte cu vxore sua et
ei debitū red dat. ar. j. de ope. liberto. l. medicus
et l. si cum patronus. in. fi. et l. pe. in. fi. e. ti. Sed si
eēt casus in quo cu ea in die haberet morari: pu-
ta in casu infirmitatis et sic haberet necesse mora-
ri cum ea: ut l. si cum dot. s. finauit in seuissimo
s. so. ma. tūc putarē q deberet habere legatū:
et q conditio habetur pro impleta: ut in. ll. s. al-
legatis. **F** Secundo quero an vxor teneatur se-
qui viruz peregrinantē. Hac qōnem format cy.
C de ope. li. l. libertus. et Gui. de cu. format. ss. d
offi. procōsul. l. obseruare. s. proficisci. et ipsi de-
terminant q si vir incipiat peregrinari per mun-
dum no tenet virum sequi. ar. huius. l. et l. q nisi
s. i. j. de ope. lib. nisi tpe quo ipsa duxit eum in
virū cōditionem suam sciebat. tunc eni videtur i
eui cum illis cōditionibus cōsensisse cōsidera-
ta qualitate persone: ut l. plenuz. s. equitū. s. de e-
vſu et ha. et C. de spon. l. fi. circa medium. et l. pro
mittendo. s. penult. de iure do. Sed si eēt qdaz
peregrinatio modica et honesta tunc tenet ipsa
virum sequi. ar. huius. l. et gl. est extra de cōmug.
lepro. c. i. **F** Tertio inducit i arg. an aduoca-
tus teneatur sequi foru si alibi causa mutata est.
De quo e glo. in. l. sed et he. s. no solu. s. d. pcu.
F Quarto inducit By. huc finē q fideles iperij
no tenentur sequi imperatorem si fructus feudi
ad impensas itineris non sufficiunt ut hic in fi.
Et pro hoc quod not. x. coll. de pa. iu. fir. c. fi.
C Ultimo tex. iste facit ad altu si aliquis debet
morari cu aliquo quid debet facere in domo de-
bet ne operari. De quo dixi. j. d. ali. et ciba. le. l. ga-
io. s. fi. tene menti ista.

Ex. 1. sequenti.

C Legatum incertum quando ualeat et quādo
promissio incerta in contractibus.

f I cui annuū op. d. l. cū post. Vide Lx. et bal. in. l. priuilegia. C. de sa-
ian. cc. adde altu cauz vbi legatū icertū valet si fiat cā studiorz: vt
volunt bal. i. l. i. s. de le. ii. l. intelligat de eo q studet i sacra theolo-
gia. qd no puto vpx s in oibz q student: qz cu sit hoc i cōtervt. d. s. ge-
ner ergo idē erit in studētibus: qz cā studiorum et dotis eparatur vt p

s **J** cui annuum. Fau-

mentorū valet legatum incertum. b.

d **C** Op. de. l. cum post. s. gener. de iur. do.

So. speciale est fauore alimentoz. simile in cere-

ris pijs caufis: ut dicam in. d. s. gener. Uel in le-

gato ad uiam refiendam: ut. l. quidam. s. d. le.

ii. Alij dicunt speciale est in legato annuo: secus

in legato simplici. Hec so. non habet rationem i

se nisi poneres q annuū legatum semper eēt fa-

ctu in causa alimentoz quod non e uex: vt no.

j. e. l. codicil. imo dz distingui an relinquitur p-

sone pauperi aut diuini ut no. in. l. cum bi. s. fi in

annos. s. de trans. quare teneas primam solutio-

nem q fuerit legatu in causa alimentorum quia

expresse dixit uel ex persona legatari tacite pre-

sumatur. **C** Quero quid in contractibus: an va-

leat promissio incerta. Glo. dicit et bene q non:

ut. d. s. gener. et l. triticum. et l. si stipulatus. j. de

uerbo. obli. quo intellige nisi ex aliquo declare-

tur: ut. d. l. triticum. uel. nisi fiat ex caufis fauora

bilibus ut in dote et in uia refienda et similibus

ut. l. et ibi no. C. de dot. promis. et in. d. l. cū post

s. gener.

Ex. 1. sequenti.

C An empbīteota pro pluribz annis possit solu-

ere pensionē et an possit p̄ticulariter et soluere.

e **E** am qui. Si dilatio ponitur

gratia legatari non

potesi solui ante: secus si gratia heredif

.b. d. ista. l. Distinguitur ergo cuius gratia tem-

pus fit appositum. Hic dicitur quando soluitur

perdituro. Sed quid si non perdidit. Dicit gl.

q solutione liberatur et bene: ut in gl. p. **C** Itē

quero quid in dubio. Dicit glo. q in dubio pre-

sumitur tempus appositum gratia debitoris: ut

no. j. de uerbo. obli. l. qui rome. in. fi. glo. mag.

C Ultimo By. iducit ad. q. an empbīteota pos-

fit soluere pensionem pro pluribus annis futu-

ris. Hidetur q sic per. l. statuliberis. s. stichus.

de statulibe. sed ibi est speciale fauore libertatis

ita dicit glo. s. si cer. pe. l. quidam estimauerunt.

sed Lx. C. de iure empbi. l. i. j. in. fi. dicit q domi-

nus pro futuro tempore non cogit recipere.

ratio est: quia particularis

indig. melius
in rub. C. de
contraben.
emp. in. x. q.
z ad bart.
bic add. qd
not. glo. pe.
in. l. i. z ibi
bal. in. v. col.
.C. de iure
emphi. que al
legat. d. l. pla
cuit. videlicz
quando de
bet fieri so
canolis z quo
modo aliqd
per ro. in. l.
stipulatio ista
.S. inter cer
tag. de verb
obliga.

a Legatū.

1 op. qd
autēz fi
beres fit gra
uat. qd vesti
at uidiuaz an
satis fit unū
vestimentuz
pro toto tem
pore. vide bal. i
l. i. circa .ii.
col. C. de fi
deicō.

b C. Contra
istuz tex. bar.
z docto. in. l.
eum qui ita
.S. alle. viden
tur indistin
cte intellige
re bane. l. in
omni legato
z vide imol.
no. i. l. q. hoc
anno. ad. f. d
verb. obli.
z in. l. i. de cō
di. z de. idem
tenet bar. ēt
in. l. q. cōcu
binaz. S. vro
rem. S. t. i. z
bos forte ve
rius per istū
text. indistin
cte loquenē

C Luidaz
repetitionis.
no. di. dictio
ne quoad z
donec. de q.
bus etiam p
bart. in. l. i. j.
de cōdi. z de
mon. z idem
in dictione
dū. in. l. q. cō
cubinam. S.
vorem. cuz
glo. S. t. i.
ADDE b di
ctio donec
pau. de ca. cō
fili. cxxviii.

qy non: ut. l. tutor. S. lucius. S. de vſuris. z. l. pla
ne. S. fami. hercif. sed in contrarium est. l. placuit
.C. de colla. sun. pa. li. xi. vbi potest soluere parti
culariter: dum tamen in tribus solutionibus cō
plete solutionem vnius anni. vel potes dicere qy
ille casus est specialis vt no. per glo. S. si cer. pet.
.l. quidam estimauerunt: z sic particulariter non
potest soluere. Bar.

s Seruus post decem

Legatum annum relicto seruo a domi
no debetur tempore seruitutis z libertatis. b. d.
C. Dicitur hic qy interim cogitur prestare alime
ta. Contra. C. de le. l. seruus. Glo. huius timore
intelligit duobus modis. primo qy cogitur offi
cio iudicis quod est speciale fauore alimentorū:
ut. l. seruos. j. de ali. z ci. leg. z. l. si in metallū. de
bis que pro nō scriptis. Et hec est verissima lec.
Alio modo intelligitur. j. de verbo. obli. l. huius
modi. z. l. lecta. in. f. S. si cer. pet. Vnde dicere qy
seruus existēs huius non ager cōtra dñm: vt in cō
trarijs. S. postea factus liber agit etiā pro pre
terito tēpore: vt. l. huiusmodi. de. v. ob. z. l. lecta.
si certū pe. Hec so. nō placet quia text. dicit inte
rim z sic agit dū ē seruus. quare teneo primā. so.
Sed sc̄a lect. eēt vera in se ponendo legatū an
nuū esse factū in causa alimentorū quod ī dubio
presumitur cū seruus nil bz. Sed si poneremus
legatū esse factum in aliam causam qy in causam
alimentorū tunc cū legatū anniū quolibet āno
cedat z tempore quo esset seruus reperiretur nō
capax non valeret: vt. S. e. l. cuz in annos. nī po
neremus sic legatum esse factum qy voluerit te
stator differre in tempus libertatis: ut. d. l. huius
modi. z. l. lecta in. f. S. si cer. pe. C. Quero an ser
uus possit constituerre procuratorem ad peten
dum illud legatum. Dixi. j. de ali. z ci. le. l. seruos
z est casus. S. de procul. l. seruum quoqz. in. prin.
z banc qōnez vidi de facto in quodā monacho.
Ex. S. sequenti.

C. Dicitio quoad uel donec an habeat vim repe
titionis.

i Legatum est ita. Le
gatū donec nubat intelligitur annum. b. d.
ista. l. C. Oppo. qy debeat intelligi in dubio quod
est minimum: ut. l. apud iul. S. feio. S. de le. i. z. l.
si ita. e. ti. z sic fit vnum legatum non plura. Hu
ius timore dicunt quidam qy vnum legatum est
z quod dicit qy debetur singulis annis exponit
S. aliquid qy titatis. Ista op. est contra istū tex.
dicit enim id legatum z. non dicit aliquid illius
legati nec dicit solui sed obri. Quare dic qy bō
est speciale fauore dotti: z idem esset fauore ali
mentorum vel in aliam causam similem: ut dixi.
S. e. l. si cui annuum: z per hoc habeat pinguo
rem dotem z facilius nubet per. l. i. S. solu. matr.
C. Quero quid in contractibus z in alijs dispo
sitionibus. Evidetur quod id est. vnde nō sit hoc
speciale: ut. l. si cum in annos. S. qui. mo. vſufru
amit. z videretur tex. in. l. pe. S. de excu. tu. z. l. eu
qui. S. qui ita. j. de verbo. obliga. He. videf dice
re qy aliud sit in contractibus z ita pertransit.
Ego dicerem sic quandoqz in obligatione ve
nit aliquid quod habet causam successiuam. vt
vſufructus tutela z similia: z isto casu fateor qy di
ctio quoad donec z similia habet vim cuiudaz
repetitionis: vt. l. si cui annuū. in. prin. z. l. pe. S.
de exc. tuto. Si vero venit in obligatione illud
quod habet causam momentaneam: tunc intel
ligo simpliciter qy nō videtur facta repetitio de

annua prestatione sed illius quantitatis quolibz
anno aliquid soluetur vt hic s̄m vnam lec. z hoc
per rationem: quia in dubio tempus debemus ī
telligere appositū gratia debitoris: ut. l. ei qui
.S. e. z quia in obligatione debemus īspicere qd
est minimum: vt. S. dixi. Nō ob. l. eum qui ita. S.
qui ita: quia debemus intelligere qy fuit expre
sus in stipulatione aliquod annuū vel menstruū
vt ibi no. alias secus vt ibi dixi.

Uini. Quod deficit in fructu vnius an
ni suppletur ex fructibus sequentū
annorum in anno legato. b. d. hanc materiam
plenissime examinavi in. l. inter stipulatorem. S.
sacrā. j. de verbo. obliga. z Ly. ponit i. l. si qs ar
gentū. C. de dona. terigi. j. de ali. z ci. le. l. lucius.

c Odicillis. Petitio legati

diuisi per tempo
ra exonerationis gratia transmittis ad
heredem: z adiectio temporis in dubio non re
fertur ad tempus etatis. b. d. C. Oppo. annum le
gatum finitur morte legataris: ut. S. e. l. in singu
los. Sol. ibi logtur de legato anno relicto sim
pliciter. hic vero de legato relicto cuz prefinitio
ne certi tēporis. vnde non sunt plura legata: sed
vnum diuisum per tempora. C. Secundo op. le
gatum annum in dubio videtur intelligi in cā
alimentorum: vt. l. si cui annuum. S. e. ergo mor
te finitur: ut. l. si cum prefinitione. in prin. j. quā
do. di. le. ce. z. l. firmio. S. f. e. ti. z. l. iii. j. de con
di. z demon. z. l. cum bi. S. modum. S. de transa
Glo. sol. optime illud est verum quando relinq
tur pauperi: sed hic relinquebatur a paupere di
uti. quo casu non presumitur ī causa alimento
rum: vt no. in. l. cum bi. S. si in annos. S. d. trāfac.
Ex. S. sequenti.

**Theres repudiatis hereditati nō potest re
tinere officium executionis.**

Sticho. Mudo ministro recusante le
gatum recipere legataris po
test petere ante diem. hoc. d. z est bonus casus.
C. Oppo. z videtur qy non competit cū effectu an
te diem: ut. j. de condi. z demon. l. i. So. hic dies
fuit apposita fauore legatarij. in contrarijs sec^o.
C. Oppo. de. l. firmio. S. fin. j. quando di. le. ce.
So. intellige qy hic debebat tenere in deposito
ita qy inde nullum commodum sentiret. C. Ulti
mo oppo. quo ad propositum licet ista sempro
nia repudiet z hereditatem non adiqt potest re
tinere pecuniaam tanquam minister. quoniam
ille qui non est heres potest esse minister: ut. l. ali
menta. in. prin. j. de ali. z ci. le. cum si. So. quan
docunqz heres institutus efficitur minister vel
executor testamenti: si repudiat hereditatez nō
potest retinere officium executiois. casus est hic
z. j. de fideicom. l. i. lucius. quod tene menti.

Icia herede. Legato in
ceptio z per
mortem legatarij finito onus sibi inū
ctum extinguitur quoad omnes. b. d. z concor
dat. j. de ali. z ci. le. l. stichus. S. i. C. Oppo. im
mo videtur qy legatum deficiēs remaneat apud
heredem cum suo onere: ut. C. de cadu. tol. S. p
secundo. z. S. i. nouissimo: z. j. t. i. z. l. si ab eo. So.
hic legatum cepit in personam legatarij z finitu
est s̄m legati naturam z voluntatez defuncti. sed
in contrarijs nunquam legatum cepit vere z est
finitum circa cogitationem z voluntate defuncti.

Uimarco. Legato genera
li p. speciale nō
derogatur quido fit simpliciter nō ob eandem
causa. b. d. tex. ibi ne quid his defit. per hec uer

d Odicil
e lis. istū
tex. alle
gau tibi pro
fin. in. l. si cui
legetur. S. i.
postimo. de
le. i.

e Causa ali
mentorum.
vtrum lega
tum anniū
ī dubio vide
atur factū fa
uore alimen
torum: z vid
eum in. l. si sti
ebum. S. i. de
verbo. obli.

ba videtur legari quod prestabat in vita. ar. j. t.
i.l. sempronio. s. f. C. Op. j. de ali. le. l. alimēta
. s. basilice. r. l. stichus. in prin. So. illud appa
ret esse ex expressa voluntate defuncti. ita dicit
glo. sed veritatem non continet: quia ibi volun
tas defuncti non erat expressa. Quare dic secun
dum h. q. ibi relinquebat ob eādem causam
vnde generi per speciem derogatur. hic vero re
linquebatur simpliciter. Uel secundum P. h.
loquitur in legato reiterabili. ibi loquitur in le
gato alimentorum quod non est reiterabile et sa
tis in idem recidit cum dico h. et placet dicta
so. pro qua est. l. dominus s. f. de vslf. C. Op.
de. l. dol. clausula. r. l. stipulatiōes cōmodissimū
. j. de verb. ob. vbi clausula generalis ad specifi
cata non refertur. So. dicit p. in. l. dol. clausula.
r. L. y. refert in. l. cum questio. in. f. C. de lega.
quia ibi loquitur quāndo precessit dispositio ge
neralis q. sequitur specialis: securis e contra. si pre
cedit dispositio specialis et sequitur generalis. et
per hoc soluit. q. illam. Si testator legat capaz
fratribus et priori bibliam. Contra hoc videtur
ter. j. de pecu. le. l. seruo. Dicam de hoc in. l. que
sunt. s. p. de fun. instruc.

a Ut mar
q. co. quā
do pre
cessit. et vide
bar. omnino
in. l. si consil
. s. de adop.
vbi pulchra
no. Et de. q.
de qua hic p
bar. uide per
imo. in. d. l.
doli clausula
et ibi bar. et in
l. iii. altae. ii.
ii. j. de slip. f.
et in simili p
jo. an. in ti.
de instr. edi.
. s. nunc uero
aliqua. in an
tepe. char. in
v. sed an pau
peres.
b Illus.
a. s. a. ti
cia. fac
iste tex. an re
lictum perso
ne. de quo p
bal. in. l. bac
cōful. C. qui
tes. fa. pos. in
i. col.
c Quero
euz. si fratres
incapaces sa
ciunt institui
guardianum
ecclesie an va
leat. sed con
tra bar. tenet
bal. et bene in
aue. ingressi
in anpe. col
de sa. san. ec.
et adde bald.
per illū text.
in. l. ea. C. de
compensa.
d Cūlō est fi
enda. Adde
Bar. in. l. cū
senatus. i. pñ
ci. j. de re. du.
e Alberto
l. suo. s. a
liberto. not
isum text. p
quem in que
st. i. uis. deci
dit no. q.

Lucio ticio. Si testator reliquit ad
pondus quod p̄stat
ad numerū ad pondus tamē ualer legatū. h. d.
Ratio dubitandi colligitur ex summiario: ut. s.
uidistis. facit ad hoc. l. que extrinsecus. in. f. j.
de uerbo. ob.

a **Anua** Si cōditio deficit per
sonam confertur non extinguitur lega
tum. b. d. C. Op. s. e. l. seio. So. ibi legatus fuit
factum fauore filiorum. hic uero non fuit factus
propter matri utilitatem. et hec uera. C. Op.
quando conditio mixta deficit: deficit relictum:
vt. l. i. C. de instr. et substi. r. l. in testamento. j. de
condi. et demon. So. hoc speciale fauore alimen
torum ita dicit glo. et bene quicquid dicit P.
et dic vt dixi in. l. illis libertis. j. de cōdi. et demō.
Ex. s. sequenti.

C Legatum filio vel seruo alieno an videat le
gatum contemplatione patris vel domini: et an
cum instituitur custos ecclesie fratum minorum
videantur ipsi instituti.

A ticia. Relictum sacerdoti vel mini
stris ecclesie ipi ecclesie videtur eē
relictū. b. d. Dicis h. q. legādo sacerdoti vī lega
re ecclesie: an sit verum indistincte: dic vt dixi. j.
de re. du. l. cuiibus. Quero quid si aliquis reliquit
seruo vel filio alieno: an videtur relictum conte
platiōe patris vel domini. Hic videtur q. sic. qd
dic vt dixi in. l. filio. j. de condi. et demon. r. l. si
lio. j. de do. cau. mor. et hoc no. in. l. f. C. de vslf.
Quero cum decretalis dicat q. fratres mino
res hereditatis totaliter sint incapaces et ipsi sa
ciunt institui guardianum seu custodem ecclesie
vel altare an valeat. Dicitur hic q. ministerium ē
designatum templo sed templum istoꝝ non est
capax ergo et. In p̄trarium quia ista interpreta
tio q. videatur relictum templo est ideo quia est
fauorabilis. sed si ex ista interpretatione disposi
tio fieret nulla non est fienda immo videtur re
lictum ipsi nō templo: ut. l. quotiens. j. de re. du.
de hoc dixi in primo libro minoricarum. C. Ulti
mo iste tex. videtur esse contra ea que dixi in. l. le
gatum. s. e. vbi videtur q. non debeat intelligi
annuum nisi in certis casibus. sed respōde q. h
dū intelligi annum: q. a. est casus fauorabilis: q. a
ad pias causas. Itēz dicitur hic perpetuo an de

beat intelligi in secula seculorum vel vslq ad cen
tum annos. Glo. videtur velle q. perperuo: et
postea allegar. ll. que faciunt q. vslq ad centrum
annos duret sicut in vslfuctu. dicam. j. e. l. pe
plenus. j. ti. i. l. si vslfuctus. terigi. s. e. l. annua.

I **Alberto suo** Alienatio be
reditatis non
extinguit legatum prestandum ex red
ditu certe rei. b. d.

A liberto. Legatarius onere extrin
seco grauatus non defal
cat contra legatarium l. sibi fuerit defalcatus. h.
. d. C. Op. ergo et videtur q. legatari detrahatur
falcidiam contra fideicommissarium: vt. l. penales
in. f. j. ad. l. fal. So. hic legatarius fuit grauatus
dare aliquid extrinsecum: quia fundus cū fuit le
gatus fuit grauatus in. x. sed in cōtrarijs fuit gra
uatus onere intrinseco: quia dū dare partem ei
quod sibi fuit relictū. de quo plene dic per gl. j.
de condi. et de. l. plautius. r. l. facta. s. ticius. j. ad
treb. et in. l. cum pater. s. i. s. de le. ij.

Ex. s. sequenti.

C Fideicō. vniuersale an veniat et restitutō. Et
an si filius institutus rogatus sit si decesserit sine
liberis medietate hereditatis restituere filie sue
et aliā medietatē pauperibus: si filia agat ad sup
plementū legitime id qd cōsecuta est debeat cō
putari in parte que debet sibi restituī.

Filium ex dodrante. Ex
luntate defuncti portio que iure fideicommissi p
cipitur ex voluntate defuncti in fideicommissum
deducitur: et fructus percepti iudicio testatoris
. b. d. et notabilis casus. No. q. illud quod quis
habet iure fideicommissi venit in restitutō tre
bel. Secundo no. q. illud quod quis sibi dedu
cit iure falcidie cōputatur in partem que sibi dū
restitui. Tertio no. q. fructus percepti iudicio
testatoris veniunt in restitutō quidē dilatio
fuit apposita fauore fideicommissarij. C. Op. et vi
detur q. fideicommissum vniuersale non veniat in
restitutō: vt. s. ti. i. l. si ticius. So. ibi primo ro
gavit et postea fideicommissum reliquit: hic e con
verso: vt no. in. l. marcellus. s. quidam. j. ad tre.
r. l. cum virū. C. de fideicō. C. Secundo op. hic
fuit rogatus restituere portionem hereditatis.
ergo id quod habet iure fideicommissi non venit
in fideicommissum: vt. l. marcellus. s. quidam. j. ad
tre. Possimus dicere q. ibi loquitur in prelega
tis particularibus que non veniunt in fideicom
missi restitutō: vt. j. ad treb. l. postulante. hic
vero loquitur in fideicommisso vniuersali qd ha
ber vim hereditatis: vt. l. si filius. s. quod cū eo.
et ideo venit in restitutō. Hec so. est cōtra ca
sum. d. l. si ticius. in. f. s. ti. i. ubi appellatione be
reditatis non continetur fideicommissum univer
sale. dic q. hic est istud propter presumitam uolū
tatem defuncti qui rogabat nouercam de resti
tuendo filio suo. unde uerbum hereditatis sim
pliciter prolatum intelligitur s. tota hereditate.
et sic de eo q. uxoris cepit iure fideicommissi cū alias
totam hereditatem non haberet. Alias aut ap
pellatione hereditatis non continetur tale fidei
commissum: ut. s. ti. i. l. si ticius. i. f. Intellige ergo
l. nostram tantum hoc casu quando extraneus
rogatur restituere partem hereditatis filio: quo
casu intelligo partem hereditatis id quod capi
tur iure fideicommissi. sed si eēt duo filii in uicem
rogati tunc appellatione hereditatis non conti
netur fideicommissum: quia ē par fauor utriusqz:
ut. s. ti. i. l. si ticius. Sed est recurrentū ad dis

tinctionem. l. cum virum. C. de fideicō. z. l. marcellus. s. quidā. ī. ad tre. ubi plene dicā. C. Quero rogarus est filius q̄ si decesserit sine liberis medietatem hereditatis restituat filie sue: aliam medietatem pauperibus ista filia egit ad supplementum: utrum id quod aduo- cavit agendo ad supplementum" contra voluntatem defuncti computetur in eam partem que sibi debet restituī. Dico q̄ casus est hic q̄ sic z est valde notandus. Nec ob. si dicas q̄ loquitur in falsidia: quia contra voluntatem defuncti aduo- cat: secus putarem si fm volū tatem defuncti aduo- caret: quia cessat ratio huius. l.

Ex. s. sequenti.

C. Necumia legata ad unum vsum quando possit au- toritate superioris ad aliū vsum deputari z q̄ nō.

Lucius. Si legatarius non implet modūz a testatore adiectum legatum sibi solutum reuocatur. b. d. C. Op. z videtur q̄ l̄ non fiant certamina i ciuitate q̄ pecunia debeat conuerti i alios vſus ciuitatis: ut. l. i. z. l. iii. ī. d. admi. re. ad ciui. pti. z. ī. t. i. legatū. Ro. z. H̄u. fatef. ſriū. H̄ic. gl. dicit z ē op. Elz. q̄ ille. ll. loquūs q̄ testator simpliciter dixit. sed bic testator prouidit expresse q̄ si hoc non fieret ad suos heredes reuerteretur: qd tene mēti. Ex qua solutione habes q̄ oēs. ll. que dicunt q̄ pecunia ad unum vsum relicta possit conuerti in aliū vsum ex auctoritate su- perioris sunt vere niſi testator b. prouideat q̄ debeat fieri z quod illo non facto perueniat ad heredes: qa tūc non potest fieri transmutatio in aliū vsum. C. Ulti- mo inducitur ista. l. in ar. ad. q. si ciuitas exegit debito res aliquibus expulsi de ciuitate an sint liberati. H̄ic v̄ tex. q̄ sic quod dic ut no. per dy. in. l. creditor in prin. j. de so. z ibi plene dixi.

Ex. s. sequenti.

C. Procuratoris effecti pauperis an sit reuocatū mā- datum statim. z an electus ad distribuendū si efficia tur pauper debeat satisfare.

Largius. Ministr electus ad distribuen- dum satisdare nō debet niſi pau- per fiat testatore ignorante. b. d. z est singularis casus no. tex. in fi. ibi niſi viuente testatore. C. Primo no. q̄ executor testamentarius nō debet satisdare. quod dic plene: ut. l. diuus. ī. si cui plusquā per. l. fal. C. Secundo no. distinctione que fit hic: que distinctio facit ad. q. de procuratore qui post mandatum est effectus paup- q̄ eoipso est reuocatus vt no. per dy. ī. de so. l. si cū cor- nelius. in fi. C. Querit glo. hic loquitur quando uiuen- te testatore est effectus non soluendo. sed quid si post mortem? Dicit glo. idem z multomagis.

Pater duos. Finita causa dilationis debet cessare dilatio. b. d. fm dy. vel aliter. Dispositio collata i tempus quo tutela finitur pubertate sortitur effectum et si tutela fi- niatur morte. b. d. z est subtilis casus. C. Op. extra gl. dicitur hic q̄ videtur quasi cū tutor locutus. Lōtra i dubio nō presumitur persona extrinsecus: ut. l. si ita stipulatus. s. grisogonus. ī. de v. ob. Itēz in dubio id quod agitur videtur agi noīe. pprio: ut. l. z magis. ī. d. so. sed hic dicitur ſriū ergo male. dicit enim q̄ in du- bio quasi cū tutor v̄ agi. Predicta sunt vera niſi ex qualitate rei super qua fit dispositio seu ex dispositiōis qualitate aliud perpendatur. hoc probatur in. l. post mortem. s. q̄ ex fac. tu. z de admi. tu. l. cum post. s. i. ita in proposito testator loquebatur super reb" pupili z dispositionem suam retulit tm̄ infra tēpora pupilla ris eratis z loquebatur cum successore seu fratre q̄ erat tutor fiduciarius. nā ex his p̄z q̄ cū quasi tutor ē lo- curus. Dicitur hic q̄ protinus d̄z restitui. s. immo d̄z expectari tm̄ tempus quo ad pubertatez perueniat: vt. l. ex bis. C. q̄ di. le. ce. z q̄ no. ī. ad treb. l. seius satur nū. So. dñi contraria loquunt q̄ tempus esset adie- cū gratia grauati. hic vero tempus erat adiectum gra-

tia honorati hoc est istius fratris minoris. hec so. nō ē vera quia etiam hic gratia fratris maioris quia interiz debebat percipere fructus ideo d̄z expectari tēpus pu- bertatis: z pro hoc videtur tex. in. l. firmio. s. i. ī. quan- do di. le. ce. So. hic testator videtur se retulisse ad tem- pus quo tutela finitur: ideo nō refert finia morte vel temporis curſu. simile in. l. mulier. ī. ad tre z. l. iii. ī. p̄n. .C. de insti. z substi. Uel aliter longa d̄zia est an primo legatū relinquatur alicui z postea alius assumat execu- tor: tunc enim vere executor est: l̄z aliquid cōmodum eiusdē remunerationis sentire debeat. ideo ad beredē nō transit. casus est hic: z. l. a filia. s. fi. ī. ad tre. Si v̄o legatum confertur in aliquē principaliter z ē rogatus de restituendo alteri in tempus certe etatis cui illud idem primo nō legauerat. tāc loquif. l. ex his. ī. quan- do di. le. ce. z quod no. in. l. seius saturnin". z. l. fir- mio. s. i. ī. quando di. le. ce. z ista so. est magis genera- lis q̄ precedens. C. Op. dicit hic q̄ frater maior inter- z lucratur fructus. Lōtra de. l. si ita. s. pegasus. s. de- le. ī. z. l. in. fideicomisso. s. cū pollidius. s. d. usur. So. hoc ideo: qa testator expresse uoluit ipluz lucrari red- ditus. C. Querit glo. qd si frater iste non ēt tutor: an ista. l. haberet locū. Ro. p. elegantia v̄ba dicit q̄ sic qd puto uex: z hoc modo. l. ista pōt itelligi z qd d̄c i tex. quasi cū tutore. expone. i. quasi turore seu defensore. n̄ q̄ ēt tutor: z hoc inuit littera quasi hic posita que est no. iproprietatis. C. Ultimo no. istū tex. fm itellectuz q̄ finita cā dilationis finis dilatio. facit ad id qd d̄xi in. l. a filia. s. fi. ī. ad tre. z in. l. si qs ita. s. de acq. here.

Ulie mee. Sufficit anni initiu3 esse ceptum. b. d. H̄abes file s. e. l. a nobis.

Ex. s. sequenti.

C. Cum testator iubet q̄ in die mortis sue fiat una se- prima bandita vel in die sancti francisci q̄ fiat una pi- crantia fratribus an hec annuatim fieri debeant.

Em quidam. Legatū relictuz in diē reiterabi-

lē intelligitur esse annum non perpetuū. b. d. z est mirabilis. l. C. Quero de qua die intelligatur glo. intelligit de die natali. i. nativitatis. uel d̄ die na- tali. i. die mortis: quia tūc nascuntur ad gloriam. Sed fm hoc quero de tali q̄one quidā iussit q̄ die mortis sue debeat fieri una septima bandita: debebit ne fieri quolibet anno. H̄ic videtur casus q̄ sic intelligendo d̄ die mortis. Pe. tñ dicit ſriū: qa intelligit banc. l. qñ ē dies reiterabilis p̄prie. h̄z i q̄one p̄posita nō ē p̄prie dies reiterabilis: qa dies mortis proprie est una tm̄ z illa dies que est reuoluto anno nō est illa proprie: sed est tota quota fuit die mortis: z in dubio debem⁹ sta- re proprie significatiō: ut. l. nō aliter. s. de le. iiij. z hoc puto uex. C. Itē quero testator reliq̄ fratrib⁹ mino- ribus in festo sancti francisci unā pictantia. Elidef q̄ oī anno debeat fieri ista pictantia p̄ istū tex. h̄z nō dica tur quolibet anno: z Guīl. de siūz. tenebat istud. Ego nō salua fuitate intelligere q̄ deberet prestari tm̄ semel casus ē in. l. eū q̄ calē. ī. e. de v. ob. z. l. boue. s. hoc ser- mone. ī. de v. sig. facit. s. de le. iiij. l. cū pater. s. pater cir- ca si. s. Ad. l. istā r̄fideo q̄ iuris cōfultus istā interpre- tationē fecit ex q̄litate p̄sone relinqētis z eius cui re- linq̄bas. iussit. n. dari decurionibus z sic ex q̄litate p̄- sone p̄sumit q̄ uoluerit dari semel tm̄. ar. l. h̄z z si ful- scepit. s. i. s. d̄ iudi. h̄z i q̄one p̄posita q̄i relinq̄ fratri- bus minoribus vt alijs religiosis p̄cipue mēdicantib⁹: certe p̄ satisfactionē habebunt vñā pictantiam z ita itel- ligemus hic. si decurionib⁹ effet relicta magna q̄titas qa semel tm̄ debet: qa cessat illud vñāmē ex quo impa- tor ita rescriptit. ita intelligo hanc. l.

Em erat. Tantū ē dicere p̄ q̄driē dñi ēt rōne tm̄ ē dicere p̄ annū q̄tus

a C. Filiūz ex dodrante. ad supplementū si filia agat ad supplementūz contra volū tam defuncti an supple- mentum de- beat sibi cō- putari in par- tem q̄ sibi d̄z restitui bñ fa- cit qd no. bar- to. z qd ibi d̄xi in. l. qd de bonis. s. cu3 fideicom. ad. l. fal.

b C. Lucius.

niſi testor no. fin. limitatio- nē ad. l. lega- tū. cū fi. d̄. ti. p̄x. z hoc se q̄ bal. i. l. ab eo i fi. C. de fideicō. q̄ de terminat. q. no. p. tex. istū.

c C. Largius.

sed no. idez

no. Rai. hic.

z bal. in. l. cō

firmatio iun

cto tex. de cō

fir. tu. z tex. z

bar. z ibi bal.

in. l. pater he

rede. s. fi. s.

de test. tu. ad

de bart. z ibi

dixi post euz

in. l. si cū cor

nelius. ī. de

solu.

d C. Tim q

ē daz. itē

q̄ro. Et

vide qd no.

bal. in. auē. i-

gressi in pe-

col. de fa. san.

ec. z qd habe-

tur i. l. si cu3

p̄niti. ī. qñ

di. le. ce. rap.

i. d. l. cū q̄ ka

lēdīs tenebat

z bar. z seq̄

opi. guī. d̄ su

za. p̄ istū tex.

qñ id qd ue-

nit i obligatō

ne ē reiterabi-

le p̄ bac. l. nō

cauillādo cā:

h̄z sec' sit i. ī.

etib⁹ i. d. l. cū

q̄ kalendis.

e C. Semel tm̄

no. q̄ si relin-

qui fratrib⁹

i. seto sancti

francisci vna

pictantia qd

debetur tm̄

semel non oī

anno. z adde

qd p̄ ista iura

hic alle gata

p̄ bar. ip̄le di

xit aliud no. ī

q̄one de qua

i. l. dotis pro

missio. d̄ iure

do. z ibi bar.

z ibi vide q̄

dixi z lati⁹ p̄

bar. in. l. i. ad

l. iul. mai.

kk 11j

De usufru.legato.

singulis annis.b.d. et mirabilis.l. Dicit h[ab]et q[uod] ppetuā p[ro]fitationē q[uod] v[er]o finia centū annis sicut v[er]o fructus". Quidā dicit q[uod] sic. Alii q[uod] nō: vt i[n] glo.p[ro]p[os]itio. Quid sit notorium dicā.j.ti.i.l.si v[er]o fructus.

C De v[er]o legato.

Dictum ē.s.ti.pxi.l.i singulos q[uod] legatū v[er]o fructus" ē simile legato annuo. ideo post precedentē titulu[m] ponitur iste titulus. Querit glo. in quo differt iste titulus a ti. de v[er]o fructu. R[es]ponde vt in glo p[ro]p[os]itio.

Ex. sequenti.

An seruitus dicatur i[n] bonis nostris: ibi. Op. q[uod] Et que sit ratio q[uod] seruitus seruitutis esse non potest: ibi. H[ab]is premissis.

Eiusus. Usufructus seruitutis rea-

lis nō potest legari vt p[ro]prie p[re]stetur: s[ed] p[re]stabilitur p[er] p[ot]est. b.d. et diuiditur in tres partes. Primo p[ot]est vnu dictū. Scđo r[es]ponde tacite obiectio[n]i. Tertio ponit q[ua]dam p[ro]positio circa p[re]dicta. scđa ibi: nec erit. tertia ibi: s[ed] incerti: et gl. nra et doc. q[uod] scribunt h[ab]et legūt. l. infam in eo q[uod] habet seruitutē realē in fundo alterius et legat v[er]o fructus illi seruitus. No. tex. ibi q[uod] fructus et. Itē no. tex. ibi q[uod] id neq[ue] in bonis. Op. et v[er]o q[uod] fructus fructus possit constitui: vt. s. de ser. ru. pd. l. iij. et. l. p[er] quē locū. s. cōia pd. l. q[uod] p[er] certā. So. ille qui h[ab]et fructutē nō p[ot]est constituere v[er]o fructus vel aliā seruitutē. s[ed] q[uod] h[ab]et fundū seruentē p[ot]est cōcedere fructutē tibi. nō tñ q[uod] illa seruitus sit seruit[er] fructutis: s[ed] ē alia fructus habita a fundo nō ab illa fructute. Op. dī hic q[uod] fructus nō ē ex bonis nec ē bona. Cōtra: imo semp[er] ē extra bona: q[uod] debet[ur] nobis fructutes i[n] p[ro]prio alieno: vt. l. vti frui. in fi. s. fi v[er]o fructus. p[er] So. expone nō ē extra bona nostra hoc ē q[uod] ipsa seruit[er] sit p[ri]metas aliena: l[et]i re aliena fundetur tñ nō est proprietas alterius. Op. q[uod] sit in bonis: quia id est i[n] bonis cuius habemus actionē et exceptionē: ut. l. re in bonis. j. de acqui. re. do. Dicit glo. nō dī eē in bonis dupli[ca]tio de cā. p[ro]mo q[uod] nō p[ot]est alienari p[er] se sine fundo nec posset alienari ei q[uod] nō haberet fundū: ut insti. de seruitu. s. iō aut et. l. si in aliena. s. i. j. de v[er]o fructu. Itē alia rōne nō dī eē in bonis: q[uod] sicut manica q[uod] accedit vesti dī nō eē quia effecta est accessio alterius. ita fructus non dī eē i[n] bonis: q[uod] dī eē accessio alterius. accedit. n. p[ro]prio: vt. l. eu q[uod] j. de v[er]o fructu. et. l. re mixtura. e. ni. tñ largo mō sumēdo p[er] sumitur in. l. rem i[n] bonis. bñ dī eē i[n] bonis. Dicit hic q[uod] fructus fructutis eē nō p[ot]est. mō q[uod] q[uod] p[ro]bef istud. Dicit glo. q[uod] pbatur argumentādo a toto sic. q[uod] fructus p[er] intellecta in abstracto nil est nec h[ab]et aliquem fructū: ut. l. videam. s. de v[er]o fructu. Itē considerādo eā p[er] est in cōcreto. hoc ē in loco frumenti nō p[ot]est v[er]o fructus q[uod] locus seruiens nō ē in dīo eius q[uod] cōstituit seruitutē. ita dicit glo. Querit glo. quid vult dicere gl. duz dicit argumentādo a toto. Dicit glo. argumentāta a toto s. integrali. Pe. s. imo dī dicere argumentādo a toto v[er]o. p[ro]bo hic argumentāta negatiue. sed cu[on]siderādo a toto integrali nō sequit[ur] argumentū negatiue h[ab]et logicos ergo et. exēplū si dico nō ē domus nō sequeret[ur] ergo nō ē paries l[et]i sequit[ur] affirmatiue: q[uod] si dico domus est bñ sequit[ur] ergo paries est. Sed argumentū a toto vniuersali seqit[ur] negatiue: l[et]i nō affirmatiue. exemplū si dico nō ē aial: sequit[ur] ergo nō ē bō. s[ed] affirmatiue nō seqit[ur] aial ē. ergo bō ē. Evidete dīi nō ē v[er]o quod hic dicit Pe. q[uod] argumentāta a toto v[er]o q[uod] nullum ē totū v[er]o: imo ponimus quādā seruitutē individualiā quā si q[uod] h[ab]et nō potest legare eiusdē fructutis fructutē. sic logmūr in particula[re] accipieō fructutē. put[er] ē in abstracto vel. put[er] ē in cōcreto. Quare dic q[uod] glo. vult dicere argumentāta a toto. i. a toto vel ab oībus partibus sufficienter enumeratis et sic a sufficiēti divisione. et hec ē v[er]itas. Sumus expediti de lec. glo. et doc. Ista lec. salua reverētia glo. et doc.

nō p[ro]cedit in. Ista. nā nos si legimus istā. l. q[uod] ille legat seruitutē cui seruitus debetur. tunc remediu[m] positum per iurisconsultū in fi. l. erit falsum: quia ille qui h[ab]et seruitutē non potest seruitutē alii cōcedere aliquo modo. casus est in. l. ex vico. de ser. ru. pred. nisi hoc faceret permittente dīo fundi seruitutē: vt. l. cum eēnt. in fi. et ibi no. gl. s. de ser. ru. pred. Unde lec. ista non videtur procedere nisi sustinendo gl. dicamus et forte nō male. q[uod] istud quod dicitur q[uod] heres debet dare facultatem agendi vel seruitutē cōstituere. faciat hoc redimendo hoc a dīo fundi seruentie alias ista lec. non potest sustineri. Sed certe etiā istud dictū non est tutū. nā cum legauerit v[er]o fructus resp[on]su illius iuris quod habebat si de illo iure non potest dari heres non cogitur redire: vt. l. quod in rerū. s. i. s. de le. i. et. l. si v[er]o. C. de leg. ideo ista lec. non placet. Legamus ergo alio mō ut tota ista. l. loquaf in dīo alicui fundi qui legat v[er]o fructus iure cūdi per suū propriū fundū dicit iurisconsultus q[uod] non potest fieri: quia seruitus seruitutis et hoc dicit in prima pte. scđa parte pone casu[s] sic. Contra cū seruitutes sint in bonis ergo et. R[es]ponde iurisconsultus q[uod] ista seruit[er] nō ē in bonis nec ē bona imo nō est in rerū natura: q[uod] qui h[ab]et fundū propriū nullaz ibi seruitutē h[ab]et. Tertia pars est clara et sine scrupulo procedit et de necessitate sic dī intelligi. Et pro de cōratio[n]e. l. op. q[uod] ē ille cui debet seruit[er] possit eā legare. q[uod] potest pignori dare: vt. l. si ānue. s. de pign. Glo. p[er]ma illi. l. ponit duas lec. p[er]mo potest pignori dari via a dīo vel ab eo cui debet via in eo q[uod] dicit a dīo bñ dicit. s[ed] i[n] eo q[uod] dicit vel ab eo cui debet via male dicit: et hoc tenebat. Cy. me audiēte. His p[ro]missis q[uod] q[uod] ē rō et seruitus fructus ē nō p[ot]est. R[es]ponde sm casu[s] quē posui seruitus seruituris nō p[ot]est ē: q[uod] seruitus nō ē frumenta. Itē sm casu[s] glo. nō p[ot]est ē fructus seruituris et ē v[er]o p[er] l. cū eēnt. in fi. s. de ser. ru. pd. et tunc sunt due rōnes. vna ē i[n] gl. q[uod] aut p[er]sideramus eā i[n] abstracto aut ē cōcreto: ut. s. dixi. alia rōne assignat. Gl. v[er]o fructus fructutis ē nō p[ot]est q[uod] sunt sub diversis generibus seruitutū. trijs inspecta tā origine q[uod] effectu. Origine q[uod] fructus realis nō p[ot]est p[er]stitui nō h[ab]et p[ro]duz: ut. l. pdii. s. cōia pd. s[ed] usufructus sic. Itē effectu q[uod] p[er]dialis ē idividua: s[ed] p[er]sonal nō ē idividua: ut. l. i. s. si usufructus ē. ad. l. sal. ergo ista talia trijs nō p[ot]est ē circa idē. ita dicit old. et bñ. tñ ista rō nō p[er]cludit nisi q[uod] usufructus fructus ē nō possit. s[ed] non ē general ad id q[uod] dī fructus seruitutis ē nō p[ot]est. Quare dat alia rōnem: q[uod] seruit[er] est q[uod]dam qualitas nō aut substāria: ut. l. q[uod] aliud. j. d. v. sig. cū ergo q[uod]litas non possit ē sine subiecto: ut. l. i. s. de usufructu de necessitate p[er]cludit q[uod] seruitus fructus ē nō p[ot]est sicut non potest esse qualitas qualitaties: q[uod] req[ui]rit substāria aliquā i[n] qua sit. de quo dixi plene i[n] me vius. s. de le. ij.

Omnis ope. Ista l. ponit tres dīias iter legatū opaz et legatū v[er]o fructus. Op. glo. insti. de acqsi. p[er] arro. circa pn. So. ibi logf de opis liberti. h[ab]et de opis sui. Op. 3 hoc s. de ope. ser. l. v. Gl. respōdet q[uod] ibi dī legatus usufructus subaudiit et plus. Querit glo. quot sunt dīias iter legatū opaz et usufructus. Nos haberis hic tres. alias dic ut. l. ij. s. d. ope. ser. Quero q[uod] ē rō dictaz dīiarum. Vide unā rōnem i[n] l. locu[s]. s. proprietarius. s. de usufructu.

Omnis quoq[ue]. Querit glo. utrū h[ab]et liber possit locare operas suas i[n] perpetuū. Et remittit ad notata in. l. iij. s. ne tñ. s. de usufructu. et. l. antiquitas. C. de usufructu et ibi p[er] Cy. et no. insti. de usufructu. s. ne tamen.

Sufructus. Non potest quis ab eo casu icipere quo debet extingui. b. d. concordat. l. ticia cū